

je meso“. Rudečica me je oblila, ko sem moral videti, da niti prečiste Device, niti Božiča vselej sramožljivo ne slikajo. Tukaj mi je bilo prav živo pred očmi, zakaj da je Izveličar moral nago to trpeti, da nas je odrešil. Rad se pa spominjam posebno ene slike, ki je velik utis na me učinila. Žalostna Mati ima truplo božjega Sina v svojem krilu, in mu piplje trn iz čela, ki je zaostal, ko so mu vzeli krono raz glave. Na njenem obrazu je brati neizrečena notrajna boleost, njeni prsti prijemljejo jako rahlo za trn, da ga odstranijo brez bolečin.

Še eno iz Dunaja vem. Enkrat stopim v gostilnico, da si ugasim žejo. „Kakošnja vina pa imate?“ Strežaj je v eni sapi naštel menda dvajsti raznih vin. „Tedadaj pa prinesite malo buteljo Majbergerja“. Strežaj se nakloni in odide po buteljo. Ko ga dolgo ni naprej, vstanem in gledam skrivoma, kaj se tam v tretji izbi godi. Precej sem vganil, da mojo buteljo še zdaj delajo. Dve natakariči ste hiteli natakati navadnega vina v buteljo, a strežaj je iskal med stariimi zadržji primernega za buteljo; toda tisti, katerega je izvolil, je bil predebel, in niso ga mogli do dobrega zabiti. Zdaj je bilo treba tisti kos zadržji, ki je gledal iz butelje, odrezati. Kje je nož? Toda s topim nožem so zadržji bolj odtrli, kakor odrezali. Pri vsem tem delu se nobeden še nasmijal ni, kar mi je bil dokaz, da večkrat take butelje oddajajo. Slednjič prinese strežaj buteljo in jo briše, kakor bi jo iz tretje kleti prinesel, njo ponosno odpre ter postavi pred mene. Vino je bilo slabo in drago. Pa to je tudi kaj vredno, da sem izvedel, kako si Dunajčan vé pomagati. (Dalje prih.)

Smešnica 46. „Žlahni gospod“, toži Brdavs, „ta-le Klobavs mi je dal na cesti in skorej kar z lepa tolsto za uho“. — „Ali mu nisi“, vpraša sodnik, „je ti koj vrnil?“ „Ne“, odgovori mož, „tiste mu nisem vrnil, a dal sem mu drugo — prav žgečo“. „Tedadaj“, razsodi sodnik, „tedaj sta si pa bot in lahko gresta“.

Razne stvari.

(Drž. zbori.) Svitli cesar so sklicali vse dež. zборе na četrtek. dne 24. novembra ter bode tedaj tudi naš ta dan začel v Gradcu svoje delo.

(Visoki gost.) Njih ekscelencija mil. knezoškof so imeli véeraj mil. g. dr. Jos. Stadlerja, nadškof v Sarajevu v gostih. Mil. nadškof so se pa dnes odpeljali naprej v Ljubljano.

(Odlikovanje.) G. Fr. Stampf, vodja obč. hranilnice in dolgoletni ud mestnega zastopa v Mariboru, dobil je zlati križec s krono za zasluge.

(„Slov. pravnik.“) G. dr. A. Mosche, odvetnik v Ljubljani, izdaje z novim letom

„Slov. pravnik“. Glavni namen listu bode pospeševati pravilno uradovanje slovensko po vseh slovenskih pokrajinah. List izide vsak 1. den meseca na 2 polah in velja za celo leto 4 gld. za pol leta pa 2 gld. Naroča se pri upravnistvu „Slov. pravnik“ v Ljubljani, Frančiškanske ulice št. 16.

(Vabilo) na občni zbor Braslovške podružnice sv. Cirila, dne 23. novembra 1887, popoldne ob 4. uri v Letuši v gostilni na Bizjakovem. Dnevni red: 1. Volitev definitivnega odbora in načelnitva. 2. Poročilo blagajnika. 3. Upisanje novih društvenikov in uplačevanje društvenine. V obilno udeležbo vabi

Začasni odbor.

(Na znanje.) V Ormoškem okraju vrše se prihodnjo nedeljo volitve v krajne šolske svete. Vse narodne može, katerim je za blagor slov. ljudstva, opomenimo na to ter jih prosimo, da se vdeležé teh volitev. Nikjer se ne sme izgoditi, da pridejo fige-možji v tak svét. Škode, ki jo storé taki, ne moremo v naprej preračunati.

(Smrtna kosa.) G. Fr. Levstik, učen jezikoslovec in odličien slov. pisatelj, je véeraj dne 16. novembra v Ljubljani umrl.

(Ljudska šola.) Skušinje gg. podučiteljev za učiteljsko sposobnost na splošnih ljudskih šolah se je v Mariboru prve dni t. m. vdeležilo 19 učiteljev in 5 učiteljic. Izmed teh so jo 3 gospodje naredili prav dobro, 15 drugih pa dobro.

(Za dijaško kuhinjo) darovali so: mil. g. stolni dekan 10 fl., neimenovana gospa Mariborska 1 fl., g. dr. Lovro Čuček 5 fl. Bog plati!

(Omniabus.) Naše mesto ima svoj „omniabus“, to je velik voz, ki bode prevažal ljudi od drevoreda v kor. predmestju skozi veliki trg na kolodvor južne železnice. Cena vožnje je 20 kr. za osebo.

(Železnica Celje-Šoštanj-Velenje.) Okrajni zastop Šoštanjski sklenil je gg. pl. Lapp in Klemensiewicz za novo železnico Celje-Šoštanj-Velenje dovoliti 10.000 gld.

(Cesta.) Okr. zastop Šoštanjski je bil sklenil cesto, ki pelje iz Šoštanja proti Črni na Koroškem, prepustiti občinam v skrb in sicer naprej od posestnika Rumlja. Politična gospodska pa tega sklepa ni potrdila ter še mora okr. zastop tedaj nadalje vzdržati to cesto.

(Bedarija.) Dr. Artur Maly, mestni zdravnik v Mariboru, hoče biti zdravnik ne samo za ljudi, ampak tudi za nemščino. Leta mu ima preveč tujih besed ter jih jim hoče mož izrezati, pa kako? Za nemški „nase“ n. pr. pravi, naj velja „löschhorn“, torej po naše to, kar je za naš „nos“ — „gasirog“. Ako mož zdravi s tako srečo ljudi, kakor nemščino, potem lahko vemo, da mu preostaja še časa za „zdravljenje nemščine“.

(Znamenje starosti.) Naša ljubeznjiva prijateljica v Celju, „Deutsche Wacht“, je bila tovnaj nekaj naših besed vedoma krivo predstavila ter jih nalašč zavila v zmérjanje Nemcev. Tej njeni zlobi nismo bili marali stopiti na prste. Tudi sedaj, ko se dela, kakor bi ne vedela, da si je le ona iz naših besed napravila zmerjanje Nemcev, nimamo za njo druga, kakor obžaljevanje. Stara je pač ter nima več toliko krvi v sebi, da bi jo še rdečica oblila.

(Povodenj.) Kako malo velja nemška učenost, to kaže se pri vseh delih, ki jih naš dež. odbor napravlja na slov. tleh. Tako je zadnji dež vsa dela, kar so jih napravili v Savinji, do dobra raznesel. Imeli so jih v rokah možje, ki slujejo za to, da so si z glasovitim, nemškim prerokom pri sv. Petru dobri prijatelji.

(Volcje.) V okolici mesta Halmagy se je zaplodilo veliko volkov. To jesen se pravi, da so že 157 ovác, koz in svinj požrli ti nepridipravi.

(Ponočnjaštvo.) V Malih Braslovčah so trije fantje lazili okoli hiše necega kmeta. Rekli so, da so prišli „k deklini“. Ko jim je brat deklina to zavrnil, so sicer odšli, toda čez malo so se vrnili, ter so mladenča na nahlevju, kjer je spal, do krvi pretepli, očeta, ko je hitel sinu na pomoč, pa so pri priči ubili.

(Zlobnost.) J. Mlinar, hlapec pri J. Osojniku, posestniku v Ljubnem, je temu dne 24. oktobra požgal poslopja ter ima le-ta posestnik pri 4000 gl. škode. Zgorelo mu je tudi 282 fl. denaraj.

(Posojilnica) v Mariboru je imela meseca oktobra 1887 dohodkov 41.020 fl. 85 kr., stroškov 31.951 fl. 56 kr., toraj skupaj prometa 72.972 fl. 41 kr.

Loterijne številke:

V Gradcu 12. novembra 1887: 87, 76, 20, 22, 86
Na Dunaju „ „ 6, 31, 70, 32, 46

Zahvala.

Srčno se zahvaljujem dotičnim p. n. gospodom za njih častitke, s katerimi so oni povodom mojega Najvišjega odlikovanja mene počastili.

Ig. Orožen,

stolni dekan.

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe: pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, cevi iz kovanine in gumija,

kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile zaporne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemače železne za razne cevi, spravo za kopališča, izlijavnike, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu

naposled

blago iz lite kovnine in medaine

po obrazcih

priporoča po najnižjej ceni in s poroštvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko.

Potrebno za hišo in pisarno!

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je ravnokar izšel in se dobi

Slovenski koledar 1888

za steno.

Cena 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Tiskan v treh barvah!